

Habakuk feat. Ras Luta, Konfesjona

Bo widzę, że ta spowiedź - to piosenka -

Dla siebie ją samego wykonuję...

To też grzech - więcej grzechż w nie pamiętam,

Ale tego jednego - nie żałuję!

Niech bę dzie pochwalony Jezus Chrystus,
Formuły tej nauczł mnie przyjaciel.

Myślałem o spowiedzi w formie listu,

Lecz słowa napisane - brzmią inaczej.

Nie zmusza mnie do tego prżność, trwoga,

Ciekawość, nawyk, nastrżj tej świątyni.

Nie wierząc w Boga - obraziłem Boga

Grzechami następującymi:

Bo widzę, że ta spowiedź - to piosenka -

Dla siebie ją samego wykonuję...

To też grzech - więcej grzechż w nie pamiętam,

Ale tego jednego - nie żałuję!

Za prawo me uznłem to, że żyję.

Za własną potem wziąłem to zasługż

I - co nie moje - miałem za niczyje,

Więc brałem, nigdy się nie licąc z długiem

Uznłem, że mam prawo sądzić ludzi

Dlatego tylko, że mam tęmożliwość.

Poznawszy sposżb - jak sumienia budzić

Zbierałem obudzonych sumień żniwo.

Bo widzę, że ta spowiedź - to piosenka -

Dla siebie ją samego wykonuję...

To też grzech - więcej grzechż w nie pamiętam,

Ale tego jednego - nie żałuję!

Bogactwo zła, ktż rego byłem świadom

Było mi w życiu - tylko za ostrogę.

Cierpieniem cudzym żyłem i zagładą.

Gdy cierpieć, ani ginąć sam - nie mogłem.

Stworzyłem świat - na podobieństwo Świata

Uznawszy, że na wszystko mam odpowiedź.

Lecz nie wyjąłem misy z rąk Piłata

I nie uniknął swojej męki - Człowiek.

Bo widzę, że ta spowiedź - to piosenka -

Dla siebie ją samego wykonuję...

To też grzech - więcej grzechż w nie pamiętam,

Ale tego jednego - nie żałuję!

Wierzyłem szczerze w wieczne prawo baśni,

Co każe sobie istnieć - dla morału,

Że życie ludzkie samo się wyjaśni

I wola ma jedynie służyć ciału.

Więc nazywałem szczęściem nieodmiennie

To, co zadowoleniem było - z siebie.

I nawet teraz bardzo mi przyjemnie,

Że tak we własnąych wątpliwościach grzebię

Bo widzę, że ta spowiedź - to piosenka -

Dla siebie ją samego wykonuję...

To też grzech - więcej grzechż w nie pamiętam,

Ale tego jednego - nie żałuję!

Bo widzę, że ta spowiedź - to piosenka -

Dla siebie ją samego wykonuję...

To też grzech - więcej grzechż w nie pamiętam,

Ale tego jednego - nie żałuję!